

LBRIS

We know
books

CREDITE ILUSTRĂȚII:

ANDA TOMA

ilustrații color

Freepik.com: elemente grafice alb-negru

EDITURA

CREATOR

BRAȘOV, 2021

Cuprins

În loc de bună ziua.....	7
MIZILICURI DE STÂRNIT NEURONUL	11
BAGATELE DE SPERIAT FOAMEA MINTII.....	61
• PERNUȚE.....	63
• KARMA IS A BITCH.....	66
• Copenhaga.....	67
• SENSIBILITATE sau SENSIDEBILITATE?.....	68
• IDEI, MENTAL, CĂLUGĂRI.....	69
• SMART-CHESTII.....	73
• DUME.....	75
• UN NOU CULT.....	77
• POLEIELI ȘI CONVENIENȚE.....	80
• PREA MULT ESTE PREA MULT.....	83
• DARWIN.....	86
• „AI” ȘI GÂNDURI PE FINAL DE AUGUST.....	87
• IARBA VERDE DE ACASĂ.....	89
• SUPERPUTERI.....	91
• NOI DIRECTIVE UE.....	92
• SĂRBĂTORI.....	93
• COCKTAILUL TE AMEȚEȘTE LA FEL DE MULT CA POȘIRCA.....	95
• LĂCOMILE RAȚIUNI.....	97
• DIVULGĂRI.....	99
• PACTE SOCIALE.....	100
• INVESTIȚII PE TERRA.....	102
• EMOȚII.....	104
• PUTEREA ȘI SLĂBICIUNEA LUI „ACUM”.....	109
• GRANIȚE TEMPORALE.....	112

• RITURILE DE TRECERE LA RUMĂNI.....	115
• VLOGURILE DIN PANDEME.....	118
• OAMENI ȘI ATTUDINI.....	122
• CON(tra)SPIRAȚII.....	124
• VIRTUALITATE.....	129
• HIPSTERetică.....	130
• DE NEÎNLOCUIT.....	131
• TOTUL E DE VÂNZARE.....	132
• BACKGROUND STABIL.....	133
• PROBLEME DE LECTURĂ.....	135
• JOCUL IDEILOR.....	138
• RĂBDARE DUMNEZEIASCĂ.....	140
• DESPRE FRUMUSEȚE PE AMBELE PĂRȚI.....	141
• FILMUL VIEȚII.....	142
• DIAGNOSTIC GOOGLE.....	144
• CURSURI DE DEMOTIVARE PERSONALĂ.....	146
• MENTORI DE OCAZIE.....	148
• MEZELURI CRUD-USCATE DIRECT DE LA MICUL PRODUCĂTOR.....	151
• ADDENDA LA ARTICOLUL ANTERIOR.....	154
• ÎNȚELEPCIUNE.....	159
• CĂILE DOMNULUI.....	162
• PROCRASTINARE.....	166
• INDICE DE TERMENI ȘI ȘCOALĂ CU PROFI (nu cu tablete).....	168
• MARELE LEGISLATOR.....	174
• CARTEA ASTA.....	178
• PROCESE BIO(i)LOGICE.....	181
• PĂRINȚEALĂ.....	182
• MAȘINI.....	186
• ȘTIINȚĂ ȘI TEHNOLOGIE.....	187
• BANI, BLESTEME ȘI NOROACE.....	190
• GURA LUMII.....	191
• MARFĂ.....	193
• CU MINTEA TA.....	195
• REZIDENȚIAL.....	198
• SUBIECTIV.....	204
• DETAȘARE SPIRITUALĂ.....	208
• OEDIP - opera și complexul -.....	210

• HAIKU POSTMODERNIST	211
• DEMO(no)CRAȚIE	212
• OUĂ-OCI	214
• COMUNIUNEA COMUNISTĂ	215
• FIRESCUL A MURIT, TRĂIASCĂ NEFIRESCULI	220
• CUM AM RENUNȚAT SĂ MERG LA TERAPIE	221
• Ce-am de-mpărțit cu terapiile?	222
• LITANIE PENTRU PARCURILE DE BETON	229
• ROMÂNIA E O ȚARĂ BETON	230
• „DĂCĂȚ” ÎNTREBĂRI	232
• POEZEA	242
• VIAȚA CA TERAPIE	243
• CROȘETĂRI PE-ACELEAȘI TEME	245
• ÎN-TRECERE	247
• ROCADĂ MARE DE PERSPECTIVE	249
• CONTRA CONSPIRAȚIE, PRO ABERAȚIE	250
• PROPORȚII	252
• DE-O PROFUNDĂ NATURALEȚE ARTIFICIALĂ	256
• NENEA TATA-LU'-OMU? POATE OMU SĂ MAI STEA JUMA' DE ORĂ AFARĂ?	259
• CE ANUME TOLERĂM, MAI EXACT?	260
• ATENȚIE	267
• ORIGINALITATE	269
• DURATA UNEI VIEȚI	271
• LAYERE	272
• CORPURI	273
• VOCAȚIE	275
• DUMNEZEU VECHI vs. DUMNEZEU NOU	277
• BULE SOCIALE	278
• PE DE ROST	279
• POZE	285
• Ș-LAGĂRE	287
• DESPRE GLUME	289
• ESCAPISME	293
• MELANCOLICI ANONIMI	306
 GASTROTEOZOFIE ÎN IMAGINI	 309
Mulțumiri	323

MIZILICURI DE STÂRNIT NEURONUL

...

Un Țărm îi spuse unei Mări:
„Când te-am văzut, m-a trecut un fiord!”

...

Un Proton ședea de vorbă cu un Electron.
Protonul îi spuse entuziasmat Electronului:
„Gândurile pe care le ai devin realitatea ta.
Deci gândește mereu pozitiv!”
Și atunci Atomul s-a dezintegrat.

...

Cei de la iluminare spirituală sunt la fel de
neserioși ca orice firmă de iluminat. Am făcut
cerere de mai bine de douăzeci de ani ca să mă
branșeze la rețea și nu au mai venit.

...

În România se fentează atât de multe legi,
încât încep să îmi fac griji pentru gravitație, pentru
legile lui Arhimede și ale lui Newton, pentru legea
conservării energiei și altele asemenea.

...

Realizezi că ești din altă generație când
ești întrebat dacă ți-a plăcut *Frozen* și răspunzi:
„Da, e chiar o melodie faină a Madonnei”.
Și, de asemenea, dacă îți place *Oliver Twist*, iar tu
răspunzi că e romanul preferat al copilăriei tale.

...

Poate că Dumnezeu a inventat acțiunea și
reacțiunea ca să-și justifice pedepsele.

...

Am renunțat la antibioticele și hormonii din pui
hrăniți cu concentrate! Am trecut pe fructe și legume
cu pesticide și pește de crescătorie. Deja simt că mă
hrănesc mai sănătos!

...

Dumnezeu a lăsat mai multe interpretări ale Sale
pentru ca noi să putem alege una pe potrivă imaginației
noastre. Să alegem ideile religioase care ni se potrivesc.

...

Oamenii grăbesc timpul și apoi se vaită
că el trece prea repede.

...

Răul este și el unul din nenumăratele chipuri
ale lui Dumnezeu.

...

Uneori nu-i mai vedem pe ceilalți de noi înșine.

...

Ori de câte ori ascultam concertul «4'33»
al lui *John Cage*, vecinii îmi băteau în calorifer.
Vorba lui Dinu Săraru: „Niște țărani!”

...

Paradigma labirintului a fost explicată într-o mie de chei, care mai de care mai creșteră. Părerea mea este că Tezeu suferea de vertij (doctorii îi mai spun și „*labirintită*”).

...

Un purice ofta în iarbă:
„Mi-e dor, mi-e dor de frații mei din Labrador!”

...

După metodologia științei, faptul că o persoană s-a manifestat într-un mod unic și irepetabil în istorie înseamnă că nu a fost reală.

...

Nu trebuie să fii cardiolog ca să îți ascuți
mai des inima.

...

Legende spun că vine Moș Ene pe la gene.
Nu știu la voi cum e, dar la mine a venit o dată
și bine. Direct la genele care controlează
enzima ce induce somnul.

...

Știm din cancanuri ce stil vestimentar adoptă
oamenii momentului. Știm cu ce program sportiv
își întrețin tendonul elastic, știm ce dietă le

conservă mațul proaspăt și pe ce sparg lovelele.

Dar ce nu știm contează cel mai mult:
ce informații digeră și ce modele mentale clocesc
despre lume.

...

E destul de nasol să te trezești într-o zi că nu mai
ești în vârful lanțului trofic.

...

Sunt anumiți oameni croiți de așa manieră încât
să poată fi interfața unor puteri din altă lume.
De obicei îi numim „mediumi”. Sunt anumite
locuri de pe Terra unde legile fizice o iau
razna. Nu știu dacă aceste locuri au o anumită
denumire. Și mai sunt artiștii, undeva foarte
aproape de limita mediumnității.

...

Ați văzut câte pagini are romanul
„În căutarea timpului pierdut”? E dovada că se
freca luleaua la greu și pe vremea în care nu
existau rețele sociale.

...

Suntem înconjurați și/sau afiliați
la idei nobile care în timp au devenit doar religie
și militantism. Cine se prinde, se tirează.
Cine nu, cotizează (financiar sau emoțional).

...

Cred că Dumnezeu ne-a dat memoria și imaginația ca să putem trăi (la o scară foarte mică) timpul așa cum îl trăiește El: simultan.

...

Cred că relația mea cu tehnologia devine patologică. Poate că nu e normal să mă încerc un sentiment de mândrie părintească atunci când îmi învăț autocorrectul câte un cuvânt nou.

...

Poate vă întrebați care este secretul meu.
Sunt o persoană radiantă încă de la 1986.
De când cu Cernobîlul.

...

Dacă vă întrebați de ce sunt atâția oameni răi pe pământ care se bucură din plin de viață, sănătate, putere și bani: pentru că Dumnezeu stă geană pe cei buni care se distrează în Săptămâna Patimilor sau care spală duminica.

...

Dacă am scoate toate „e”-urile din viața noastră, nici nu vreau să mă gândesc ce ar deveni „e-sca-to-lo-gi-a” și cum ar arăta destinul final al omenirii.

LBRIS

We know
books

BAGATELE
DE SPERIIAT
FOAMEA MINTII

PERNUȚE

Frunzărind ieri Facebook-ul, am găsit pe un grup de vânzări sau de creație poze cu acest model de pernuțe.

Mi-a amintit de copilărie. Când mergeam cu bunica la biserică, erau tot felul de pernuțe de tipul ăsta, cu inițialele cusute pe ele. Se știa că perna X e a Doamnei Cutare și perna Y, a Doamnei Cutărescu. La fel și scaunele, de tip Thonet, erau „etichetate” în bula enoriașilor Bisericii *Sfântul Nicolae* din Brăila. Și stranele... Problema mea era că mă plictiseam și mă așezam pe jos. Pentru că nu era creștinește să mă folosesc de perna sau de scaunul Doamnei Y, care oricum era absentă. Dar poate vine între timp, cine știe. Uneori, profitam de lipsa de vigilență a femeilor și mai prindeam câte-o pernuță.

Momentul de lux era să prind o strană. Aveau șezutul acela cu balamale la mijloc. Și cum mă relaxam mai temeinic, pendulând din picioare, pa!, mă surprindea câte o bătrânică. Aceste bătrânici șubrede și fudule de-o ureche, însă mereu agere la orânduiala bisericii: „*Nu mai da așa din picioare, că-l legeni pe Necuratu', Doamne iartă-mă!*”

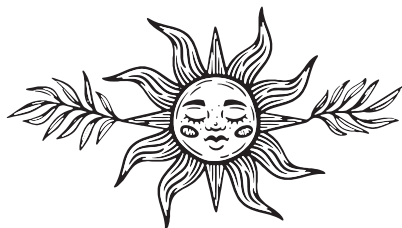
Am multe amintiri de la acea biserică. Am fost și sus la cor, am trecut și pe sub masa grea de lemn sculptat cu tot felul de motive florale, „m-am alergat” cu alți copii și m-am simțit mereu indignată de toate acele „*trebuie să*” ori „*nu se face așa*”. Ce îmi puneă capac era că „*Fetele nu au voie în altar! E păcat!*” Cumulând asta cu „*fetele nu merg cu Plugușorul*” și „*la semănat trebuie să intre primul în casă un băiat*”, mă enervau groaznic. Mi se păreau niște prostii încă de la șase ani și așa mi se par și acum. Aceasta e dovada că gândeam precoce: adică acum gândesc ca la șase ani. E ok.

Așa că la prima ocazie în care s-a ivit o breșă spre altar, am atentat la ea cu tot tupeul. La o sărbătoare, li s-a părut drăguț preoților să cheme câțiva băieți să se îmbrace în mini-costume de preot și să participe la slujbă. Mulți chemați, puțini aleși. În vânzoleală, mi-am zis că ăsta e momentul să mă infiltrez să văd ce e în altar. Am profitat de look-ul meu androgin și am fost „ales” să fac parte din micul sobor. Cum așa? Simplu. De atunci, mi-am dat seama că oamenii nu sunt atenți la detalii. Or, diavolul, cum aveam să aflu mai târziu, nu stă la strană pe picioarele mele, ci în detalii. Așa că am intrat. Dintr-un dulap s-au scos o grămadă de mini-costume de preot. Mă fascinau cred că în aceeași măsură

în care îl fascinează pe fiu-miu costumul cu eroul lui preferat, PISOI. Am dat o geană în altar, nici acolo nu era Dumnezeu. Niciun mister, nimic deosebit. Mi s-a părut doar mult mai luminos. În sfârșit, cineva s-a prins cine sunt pentru că mă cunoștea și am fost expediată. Femeile au murmurat indignate, cerul picase doar pe Buni, icoanele ședea la locul lor, apocalipsa din 2000 nu avea să vină. A fost ok. I'm still alive.

Doar preotul Postolache s-a dus. Și preotul Velescu. Și Bunelu, care ținea finanțele bisericii cu Clapon și cu grupul lor de foști deținuți politici... S-au dus și ei. S-a dus și pavajul din fața bisericii, cu dale mici și lustruite de atâtea picioare. Au asfaltat, că na, era prea vechi, iar azi se poartă noul... S-a dus și cerșetorul cu picioarele amputate. S-au dus, cred, și majoritatea femeilor care făceau cei mai buni colaci de casă, cu miez unsuros, dar fără zahăr și sare, așa mi se păreau. Și cele mai bune fructe umplute. Probabil și doamna care lucrase la Fondul Plastic și orna colivele cu mini-icoane realizate de ea din zahăr colorat. Mai era un tânăr preot, Stavără, dar cred că el este încă în viață. Avea o preoteasă iute și geloasă foc, la ea am făcut meditații la pian.

Mna... Cam asta cu pernuțele.

KARMA IS A BITCH

Cred că m-am prins de ce se spune „*Karma is a bitch*”.

De exemplu, se întâmplă în istorie că la un moment dat evreii sunt foarte deștepți, descurcăreți, avansați intelectual și economic. Așa că Madam Karma are două variante: **a)** *să-i ajute pe restul să se destupe la cap sau b)* *să facă în așa fel încât albi să coboare și mai mult și să devină persecutori, iar prin asta să câștige smardoiala.*

Alteori în istorie se întâmplă că alte rase s-au săturat de mizeriile caucazianului. Doamna Karmă are iar două variante: **a)** *să ajute acele alte rase să devină mai inteligente, mai coerente și mai echilibrate emoțional decât omul alb sau b)* *să le coboare și mai mult ca intelect și să le dezechilibreze emoțional ca să îl smardoiască pe omul alb, care va deveni persecutat.*

Păi bine, Karma, de-a cui ești tu de ții cu Ursul?!

COPENHAGA

Acum vreo două săptămâni, când floconeaa afară cu fulgi mari și galeși, am aflat că puradelul meu are în sânge mecanica cuantică. Ne uitam amândoi pe geam cât de fain cerne. Și la un moment dat îmi ia capul cu mâinile, mi-l îndreaptă în altă parte decât fereastra și zice: „*Hai să nu ne mai uităm cum ninge; că dacă ne uităm așa atent, nu vezi că începe să ningă mai încet?!*”

Mna, acum mă gândeam: „*Al naibii, puiul de om se crede deja buricul universului!*” Apoi m-am gândit să-i propun „*Interpretarea Copenhaga*” de Jariștea (știți voi: Heisenberg, efectul de observator, bălării din astea). În ce a constat? I-am zis: „*Hai să privim fulgii și să îi ghidăm cu gândurile, să nu mai pice așa haotic, ci să pice coerent, sub formă de oameni de zăpadă*”.

Mna, vă anunțăm că observatorii implicați în experiment s-au benoclat până le-a dat usturimea la ocheane, dar nu au putut să influențeze realitatea. Sorry! Final frustrant ca la Bollywood.

